2.5. Sünnet

Sünnet olmanın Arapça karşılığı hitandır. Hitan, Hz. İbrahim (a.s.) ile başladığı için onun âdeti kabul edilir.[13] Hitan hem Hz. İbrahim (a.s.) hem de Hz. Muhammed'in (s.a.v.) sünnetidir. Kur'an-ı Kerim'de hitanla ilgili doğrudan bir ayet yoktur. Peygamberimize (s.a.v.) itaat, i'tisam ile ilgili ayetlerle ilişkilendirilir.[14] Sünnet (hitan), Hz. Peygamber'in anne babalara tavsiyesidir. Anne babanın çocuklarına karşı vazifelerinden biri de çocuklarını sünnet ettirmektir.

Peygamberimiz (s.a.v.) *"Dört şey var ki, bunlar peygamberlerin sünnetlerindendir. Sünnet olmak (Hitan), güzel koku sürmek, misvak kullanmak ve evlenmek."*[15] buyurarak sünnet olmayı vurgulamıştır. Sünnetin dinî açıdan büyük hikmeti ve sağlıkla ilgili de birçok yararı vardır. Müslümanlar Hz. Peygamber'in uygulamalarından birisi olan bu işlemi günümüze taşımışlardır. Türk örfü bu öneminden dolayı erkek çocukların sünnet ameliyesini bir şölene çevirmiş, bu vesileyle sünnet törenlerinde Allah'ın (c.c.) anılması, Hz. Peygamber'e duyulan hürmet ve muhabbetin ifadesi adet olmuştur. Sünnet törenlerinde okunacak en uygun ayet Lokman suresinin 12. ila 16. ayetleridir.

Lokman Suresi (12-16. ayetler)

Surenin Kimliği

Kur'an-ı Kerim'in otuz birinci suresidir ve otuz dört ayettir. Adını, sure içinde oğluna yaptığı öğütleri anlatılan Lokman adlı ilim ve hikmet sahibi şahıstan almıştır. Sureye, Kur'an-ı Kerim'in özellikleri anlatılarak başlanır. Daha sonra da bu kitaba iman edenlerin inanç, ibadet ve ahlak gibi özellikleri bildirilir... Surede, kendisine ilim ve hikmet verilen Lokman'ın oğluna vermiş olduğu öğütler, çocuk eğitiminde bir model olarak sunulur. Sure, gaybı yalnızca Allah'ın (c.c.) bildiğini haber veren ayetlerle son bulur...[1]

1. bk. Dinî Terimler Sözlüğü, s. 217.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِۜ وَمَنْ يَشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ

لِنَفْسِه۪ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَم۪يدٌ ﴿١٢﴾ وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِه۪ وَهُوَ يَعِظُهُ

13. Buhârî, Enbiya, 11.
14. bk. Haşr suresi, 7. ayet; Ahzâb suresi, 21. ayet.
15. bk. Tirmizî, Edep, 14; Müslim, Tahare, 49; Ebu Davud, Tereccül, 16.

يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِۚ
حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَۜ
اِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا
تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًاۘ وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّۚ ثُمَّ اِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾ يَا بُنَيَّ اِنَّهَٓا اِنْ تَكُ
مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ
يَأْتِ بِهَا اللّٰهُۜ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾

Ayetlerin Meali

Andolsun ki vaktiyle Lokman'a şu hikmeti vermiştik: "Allah'a şükret, O'na şükreden kendi iyiliği için şükretmiş olur; nankörlük eden de bilmelidir ki Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, O her türlü övgüye layıktır." (12) Lokman oğluna öğüt verirken ona şöyle dedi: "Sevgili oğlum! Allah'a ortak koşma; çünkü O'na ortak koşmak kesinlikle çok büyük bir haksızlıktır." (13) Biz insana anne babasıyla ilgili öğütler verdik. Annesi güçten, kuvvetten düşerek onu karnında taşımıştır; çocuğun sütten kesilmesi iki yıl içinde olur. Bunun için (ey insan) hem bana hem anne babana minnet duymalısın; sonunda dönüş yalnız banadır. (14) Eğer anne baban, hakkında bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa bu durumda onlara uyma ama yine de onlara dünyada iyi davran; yüzünü ve özünü bana çevirenlerin yolunu izle; dönüşünüz yalnız banadır. O zaman yapıp ettiklerinizin sonucunu size bildireceğim. (15) Lokman, "Sevgili oğlum (dedi), yaptığın iş bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa, bir kayanın içinde saklansa veya göklerde yahut yerin dibinde bulunsa yine de Allah onu açığa çıkarır. Kuşkusuz Allah her şeyi bütün gizlilikleriyle bilir, O her şeyden haberdardır." (16)

16. H. İbrahim Acar, "Nişan", DİA, C 33, s. 153.